

drøftet, saa alle Oplysninger herom, som kan føre til Fremskridt for Kvindesagen, vil være velkomne.

Det aarlige Kontingent er 2 Kr., og Indmeldelser sker hos Formanden, Johanne Meyer. Naboløs 4.

Sygebesøg og Sygepleje.

(Sluttet.)

Saa skal vi ogsaa erindre, at enhver af os har vænnet os til en vis Maade, hvorpaa vi stiller os. Saaledes vasker vi os, saaledes kæmmer vi os, saaledes vil vi have vor Seng redet. Det er altsammen Smaating og Ting, hvorom vi kan sige, at der ligger ingen Vægt paa dem. De kan for en anden endog synes urimelige, naragtige. Men alligevel, det føles dog som pinligt eller ubehageligt at maatte give Slip derpaa, endog for de raske. For den Syge føles det endnu mere pinligt, og man bør rette sig efter hans Vaner saa langt, man kan, naar det ikke kan tænkes at være skadeligt paa Grund af Sygdommen.

En Smule Haandarbejde, lidt Skriverseri eller Tegning kunde gøre mangen Syg godt, naar han havde Kræfter dertil. Det er til Afveksling bedre end blot Læsning. Det er vel ikke nødvendigt at bemærke, at for meget af disse Beskæftigelser er lige saa skadeligt, maaské endog skadeligere end den rene Ørkesløshed.

For de fleste endnu svage Syge er det simpelt hen umuligt at tage fast Næring til sig før Kl. 11. Formiddag, selv om de er krafteløse paa Grund af den lange Faste. Men vel kan en Ske Kødsuppe, Æggemælk eller anden Suppe hver Time bevare dem for at blive ganske tomme og forberede dem til mere Nydelse af nogen fast Mad. Har Plejersken faaet Ordre til hver tredje Time at give den Syge nogen Slags Suppe eller anden Væske, og denne ikke kan tage imod det paa den Maade, saa forsøg kun med en Spiseske hver Time eller, om heller ikke dette gaar ned, med en The ske hvert Kvarter.

Svage Syge kan undertiden af ren Nerveslaphed ikke svælge, en Slaphed, som ved andre Fordringer til deres Kræfter bliver end større. Faar de nu ikke deres Næring paa Minutet og til en Tid, da de er ganske fri for andre Beskæftigelser, saa kan det hændes, at de ikke blot for Øjeblikket, men ogsaa for de næste Par Timer ikke er i Stand til at faa noget ned.

En af de sædvanlige Følger af Udhungering er Søvnløshed; sædvanligt sove Patienterne i samme Forhold som de spiser.

At lade Maden blive staaende ved Sengen i det Haab, at Patienten senere skulde faa Lyst til den, er aldeles at ødelægge hans Madlyst. Til rette Tid skal Maden bæres ind og atter bæres ud, selv om intet deraf er nyt; men man skal aldrig give Tilladelse til, at han altid skal have noget staaende. Han bliver ked af det og væmmes ved at have Maden staaende stadigt for sig.

Den Syge bliver desto lettere færdig med sin Mad, jo mindre man forstyrrer ham. Plejersken skal lade ham spise i Ro og ikke samtidigt snakke. Man skal aldrig gyde noget paa Skaalen, men denne maa altid være ren og tør. Man tror ikke, hvor det

er ubehageligt for den Syge altid ogsaa at maatte løfte Underkoppen med for at undgaa at spilde paa sit Linned og sine Sengklæder.

Bøger og Tidsskrifter.

Beretningen om Sløjdsagen i Danmark 1893 er udsendt i disse Dage, og den viser, at der stadigt gøres et stort Arbejde paa dette Omraade. Lærere fra de forskellige Egne er bleven uddannede og har faaet Understøttelse fra „Dansk Sløjdforening“. Der er under Hr. Mikkelsen paa Feriekursuser uddannet 103 Lærere og Lærerinder. 103 Skoler har i Aarets Løb meddelt Sløjdundervisning, deraf 26 egenlige Sløjds skoler, Resten almene Undervisningsanstalter.

Bestyrelsen har i det forløbne Aar bestaaet af Højskolelærer Baagø, Skoleinspektør Ellermann, Skolebestyrer H. Gregersen, Kommuelærer Hertel, Grosserer Salomon, Skolebestyrer Slomann og Cand. phil. H. Trier.

Sundhedsbladet. Avgustheftet bringer blandt andet en Fortsættelse af den interessante Artikel om Alkoholens Forhold til Sindsydomme, Bladet udgaar i Kristiania og redigeres af L. Aall, M. Greve, Rigshospitalets Direktør, og prakt. Læge Fr. Stabell.

Bog og Naal, Maanedsskrift for kvindelig Undervisning og Opdragelse, redigeret af Skolebestyrerinde Th. Lang i Silkeborg. Avgustheftet er kommen.

Kvinden og Samfundet, som udgives af „Dansk Kvindesamfund“, indeholder i sit Julihefte blandt andet Brev fra Finland af Maiki Friberg.

Vor Ungdom.

I det fortrinlige Tidsskrift „Vor Ungdom“ findes i det nylig udkomne 4de Hefte en Artikel af den yndede Forfatter Fru Elisabets — Therese Brummer — som bør kendes i en videre Kreds end den, som et Tidsskrift af et specielt pædagogisk Indhold i Almindelighed har.

Vi aftrykker derfor hele Artiklen her i „Kvindebladet“, da den hovedsagelig har Ærende til Mødre.

Landliv og Hovedstadsbørn.

Paa en Opgave i dansk Stil til Præliminær-Eksamen: „At skildre Land- og Byliv“, gav en af Eksaminanderne følgende Besvarelse: „Det Liv, som leves paa Landet, kaldes Landliv, det Liv, som leves i Byen, kaldes Byliv. Forresten er Atmosfæren paa Landet bedre end Atmosfæren i Byen.“

Den udmærker sig, som man ser, ikke ved Fylde i Udviklingen af Spørgsmaalet eller ved Nyhed i Opfattelse af det — Vedkommende fortæller sig ikke.

Det forekommer en dog i første Øjeblik, at det er uomtvistelige Sandheder, han i sit Hjertes Enfold fremsætter.

Men ser man nøjere til, vil man dog maaské finde, at Sandheden i Definitionen af det første Spørgsmaal er en Sandhed med Modifikation.

Ikke alt det Liv, som leves paa Landet,

er „Landliv“, hvis man vil kalde Københavnerne sommerlige Flytten ud ad Strandvejen eller længere ud langs Sundet for at leve paa Landet.

Man har adskillige Gange været Vidne til deres Indstallering. Man har set Mørupperne arrangere sig ved Skovshoved eller hvor det nu var — man har haft den Morskab at møde Hjort og Mikkelsen paa deres Jernbanetur til og fra Byen, baade før og efter deres Solderier — man har deltaget i Badelivet ved Skodsborg og gjort Bekendtskab med den i sit Fag højst industrielle Opvarter Hr. Friis — kort sagt, Københavnerne har med vor sædvanlige Mangel paa Kammeratskab ikke sparet Københavnerne. Etiketten „Forlorent“ er sat over deres Landliv.

Det er en i vort Land ikke ualmindelig Skik at vaske sit smudsige Linned i andres Paasyn. Man udfolder her gensidig den største Liberalitet — Frimureri i nogen Retning ligger ikke for os. Men endfin — nytter Vasken kun, naar den foretages offentligt, saa vask! det vigtigste er, at det snavsede bliver rent.

Mellem Udflytterne er der dog ikke faa Familier, som rykker ud fra Byen i den ærlige Hensigt virkelig at ville være den kvit. De flygter fra Brostenene, fra Støjen og Kvalmen, fra de trættende, vekslende Indtryk, der skærer hver en Tanke over, ud til frisk Luft og Stilhed. Mangt et inderligt Samliv med Skov og Strand, mangen vederkvægende Fordybelse sig i Naturen leves og nydes i et eller andet beskedent Fiskerhus, hvis Ubekvemmeligheder man finder sig i med en vis pikant Fornemmelse af det primitive derved. Mangt et Sind styrkes og beroliges ved til en Tid at leve fjernt fra Mennesker, — ak, disse Mennesker, som man dog i Længden ikke kan undvære, skønt Glæden ved at være sammen med dem tidt er saa betinget.

„Sig mig, naar Du, som er saa langsynet, ser en af vore Bekendte komme, for at jeg kan dreje til den anden Side.“ Den Slags Bemærkninger tyder hen paa et oprigtigt Ønske om en Ensomhed, som Københavnerne i Flæng beskyldes for ikke at kunne finde sig i.

Men lad enhver ordne sig, som han vil — vælg det ægte eller det uægte — lad dem, som er skabte for Surrogater, tage til Takke med dem — enhver efter sin Smag, sit Temperament, de faar hver noget, de ældre. Men Børnene — hvad faar de? De, for hvis Skyld det sædvanlig siges, at man ligger paa Landet.

Børn har ikke Smag for Surrogater. De griber efter det enkle — det reelle. Bag deres Ønske om at ligge paa Landet laa ikke andet end netop dette: at leve Landliv.

Grosserereren, der siddende foran sin elegante Villa med et overlegent Blik iagttager de forbigaaendes Beundren af hans sjældne Rosenparti, faar sin Forfængelighed tilfredsstillet. Hans Datter, der i sin lyse Mousse-lins Kjole med trippende Ingenue-Trin plukker Blomster i Havens nederste Gang, mens hendes Øjne under den bredskyggede Hat spejder henad Vejen: „det er dog den Tid, han plejer at komme fra Dampskibet“ — hun har fundet en Ventil for sin vage Erotik. Men Børnene? Hvad bestiller de paa denne Strandvej?

I mange Tilfælde driver den af. Keder